

Overensstemmelse med Ændringsforslag Nr. 10 vedrørende Indkomstskatten af Personer m. m.

Til Ændringsforslagene Nr. 42—48.

Forslagene er af rent redaktionel Art.

Til Ændringsforslag Nr. 49.

Udarbejdelsen af Skalaerne for de i Lovforslagets Afsnit I A., C. og D. omhandlede Indkomstskatter er foretaget med Hensyn paa, at Provenuet af disse Skatter skal afgive forholdsmæssig Dækning for Udgifterne i Henhold til de i Ændringsforslaget anførte Love.

Til Ændringsforslag Nr. 50.

Med den foreslaaede Nedsættelse af Kommunernes Optrækningsvederlag til 1 pCt. af de indgaaede Beløb og med henholdsvis 2 Kr. og 3 Kr. pr. Skatteyder som Minimum og Maksimum maa det samlede Vederlag til Kommunerne for Optrækningen af Skatterne for Skatteaaret 1940—41 anslaaes til væsentligt det samme Beløb som for Skatteaaret 1939—40, dog muligvis med en mindre Forhøjelse, men Vederlaget vil efter Forslaget fordele sig mere jævnt mellem Kommunerne.

Til Ændringsforslag Nr. 51.

Angaaende dette Ændringsforslag henvises til Bemærkningerne vedrørende Ændringsforslagene Nr. 1—2 og 29 (jfr. endvidere Ændringsforslagene Nr. 33, ny § 20, og Nr. 39).

Til Ændringsforslag Nr. 52.

Forslaget er af redaktionel Art.

*Venstres Medlemmer af Udvalget* (Knud Kristensen, Laurits Pedersen og Edv. Sørensen) ønsker at understrege, at der i Tilslutningen til den nu nødvendiggjorte Skatteudskrivning ikke ligger nogen Anerkendelse af den af Regeringen i den forløbne Tid førte økonomiske og finansielle Politik, som allerede før Krigens Indtræden havde ført Udgifter og Skatter op til betænkelige Højder.

Imidlertid har den nu indtraadte Krigssituation paa en Række Omraader medført store ekstraordinære Udgifter for Staten, herunder ikke mindst stærkt stigende Udgifter til Styrkelse af vort Lands Neutralitetsværn. Da Venstre har billiget de af Regeringen gennemførte og planlagte Udbedringer af dansk Neutralitetsberedskab, og da Dækning for de saaledes fremkomne Udgifter maa skaffes til Veje enten gennem Skatter eller Laan, har Venstre i den nuværende Situation og over for denne konkrete Opgave kunnet acceptere, at en væsentlig Del af de til Statshusholdningens Førelse fornødne Midler tages gennem Beskatning, og at Princippet Skat efter Evne i denne Forbindelse maa anses som et væsentlig Led i en samlet Skatteplan.

Venstre maa imidlertid beklage, at der ikke paa nærværende Tidspunkt fra Finansministerens Side foreligger mere detaljerede Planer for den ekstraordinære Beskatning, Regeringen efter officielt fremsatte Udtalelser sysler med. Rigsdagen berøves dermed Mulighed for at bedømme den statsfinansielle Situation i sin Helhed og savner tilstrækkeligt Kendskab til de Dækningsmetoder, Regeringen vil foreslaa bragt i Anvendelse over for Statens Merudgifter. Venstres Medlemmer maa i samme Forbindelse beklage, at Regeringen endnu ikke — kun faa Uger før det nye Finansaars Begyndelse — har været i Stand til at anvise Rigsdagen Veje til Begrænsning af de af Statens Udgifter, der er Mulighed for at bringe ned i den kommende Tid.

Under Hensyn til Statens paatrængende finansielle Behov har Venstre imidlertid kunnet tiltræde en direkte Beskatning efter de foreslaaede Linier, saa meget mere som det nu foreliggende Skattelovforslag paa de væsentligste Punkter imødekommer den af Venstre ved Forslagets Forelæggelse fremførte Kritik. Venstres Medlemmer peger saaledes paa, at det nu foreliggende Skattelovforslag kun skal gælde for et Aar, at Finansministeren har frafaldet Kravet om, at Skattesatserne skulde kunne ændres administrativt efter Statens skiftende Behov, og at Princippet Skat af Skatten er bort-